

- REDACȚIA
STR. AULICH (ADAM)ABONAMENTUL
Anul Austro-Ungaria:
1 an fl. 10; pe 1/2
an fl. 5; pe 1/4 de an
fl. 2.50; pe 1 lună fl. 1.
Anul de Dumnească pe
an fl. 1.50.Anul România și străinătate:
pe an 40 franci.
Abonamentele nu se înapoiază.ADMINISTRAȚIA
ARAD, STR. AULICH (ADAM)INSERȚIUNILE:
pe 1 și 2 săptămâni: prima-dată
7 cr.; a doua oară 6 cr.
a treia oară 4 cr. și timbru
de 30 cr. de fiecare publi-
cațiune.Atât abonamentele cât și
inserțiunile sunt a se plăti
înainte.Scrisori nefrancate nu se
primesc.

TRIBUNA POPORULUI

Christos a înviat!

Popor cu credință: *Sus s'avam înviat!***Popor plin de speranță:** Înălța-ți
ta frunte!**Popor sfințit prin iubire de lege și
de neam:** Veselește-te cu dreptii,
înbătărește această zi măreață!*Christos a înviat!*Astfel te salutăm, iubit popor ro-
mân, cei cari pentru tine trăim, cei
cari în bunăstarea ta aflăm fericirea
noastră, cei cari în mărirea ta ved
mândria noastră!Și ascultăm cu tainică satisfacțiune,
cum ni-se răspunde din toate unghi-
ule locuite de Români:*Adevărat c'a înviat!*Și sentimentele religioase ale po-
porului nostru, manifestate în aceste
sfinte zile, destăinuiesc ființa unui is-
tor nesecat de putere și de virtute
a juiia Românului.Asuprit, împilat, prigunit pentru-că
pretinde drepturile sale naționale,
ceel cântă și cu încredere se roagă:
*Cu noi este Dumnezeu, înțelegeți nea-
șii și ve plecați, că cu noi este Dum-
nezeu!*Despoiat în mod sistematic; Impe-
decăt cu forță brutală în cultură, prog-
res și civilizațiune: cu mândria
genului seu nebirit privește spre
papă, spre mormântul din Ierusa-
lim, și vezând cum falșăie steagul
de două mii de ani al creștină-
ții, cu bucurie se salută frățeste:
**Christos, adevărul, dreptatea, libertatea
a înviat!** Și cu aceeași inimă con-
vingere răspunde: *Adevărat c'a înviat!*
Așa de minunat este zgrăvita
parte poporului nostru în eveni-
mentele acestor zile sfinte!O primire festivă, entusiastă, cu
canale nesfirșite, apoi tradarea be-
trănilor, a cărturarilor, a fariseilor,
ceel „ia-și, ia-și restiginește-l pe el“ al
mercenarilor fără de rușine, crucea
Golgota, ștreangul iscaroteanului,
în sfârșit triumful divinității, al spi-
ritului etern de: adevăr, dreptate,
libertate!Setea nestinsă, arzătoare a popo-
rului român, a națiunii române!
Potolită vei fi! Birui-va geniul teu,
brări-va și pentru tine mândrul soare
adevărului, al dreptății, al libertății!
Pentru-că îl ai în sufletul teu, pen-
tră-că ființa Ta este pătrunsă de iu-
birea lui, pentru-că razele lui cerești
îndobobesc senina ta frunte:*Ea merge 'n capul altor ginte
Versând lumina în urma ei.*Palid ești în față, și obosit, 'mi-se
dare. Zimbetul teu pururea vesel
douce, par-că-i amestecat cu un
s stors de nespūsă durere dela
mă și îmbrățișându-te, simțese o
semă ferbinte pe obrazii mei.**Douce popor român!** națiune
pompă, spune-ne, ce te-a pătruns?
te doare, ce dorești? Și noi, cari
sem, precum am fost pururea, fiii
credincioși, te vom asculta cupietate, și jurăm, că vom implini po-
runcile tale.— Virtutea și tăria mamei, Vă da
explicarea secretului, și temelia cu-
noscută a măririi familiilor, Vă da
cheia spre cunoașterea situațiunii!Ori n'ăți simțit nici odată farmecul
măririi naționale, când vi-se punea
întrebarea: *ce e patria română?* și
n'ăți simțit dumnezeiască văpaie în
vinele voastre, în răspunsul tainic:
*„până unde mai răsună, limba dulce
și străbună“*! Carpații și Pindul cu
Balcanii, plaiurile dintre Nistru și
Tisa, plâng, plâng amar de dorul
vulturului falnic!Și acest vultur falnic stă în razele
soarelui, arată fiecărui român simbo-
lul biruinței: crucea.Și par-că fiii neamului nu-l înțeleg,
nu-l ved, nu vrenu să știe de el!Pare că se închină la Dumnezei
străini, pare-că frățietatea nu mai
atrage inimile, pare că fățarnicia a
slăbit iubirea; pare că vreau se în-
dreptească pesimizmul grozav al
poietului:*„Dela Nistru pân' la Tisa,
Tot Românul plînsu-mi-s'a,
Că nu mai poate străbate,
De-atâta străinătate!“*Din contră, dacă toate inimile ro-
mâne ar fi pătrunse de un singur
ideal, de un singur dor, de am fi
toți „uniți în cugete, și uniți în sim-
țiri“, am vedé reînnoite anticile vir-
tuți cetățenești ale străbunilor nostri:
Regulii, Catonii, Cesarii, Traianii, ar
da mâna amică Corvinilor, Horilor,
Cloșcilor, Kleinilor, și ar asigura um-
brele mărețe ale lui Iancu, Bărnăușii,
Rosetti, Brătianu, Bariț: că sângele
martirilor dela Calugăreni, din Șan-
țurile Plevnei, unit cu virtutea recu-
noscută pentru „statornicie bărbătea-
scă în credința jurată“, va forma în
scurtă vreme aureola splendidă a ro-
mânismului redeșteptat.**Douce popor român!** națiune crăiasă
între neamuri, tu, fică preamărită a
provedinței: ce stai și mai departe
zăpăcită, și plângând la cenușa dela
vatra colibeii ce o au aprins pe ca-
pul teu fiii tui nepricepuți!Menirea ta este tot înainte! Să
lăsăm vermii să se îmbuibe în tina
lor, să lăsăm intrigile pentru cei mici
de suflet, să lăsăm opera devastării
pentru cei din ciasul rău, noi avem
de lucru, nu putem sta nici aștepta
după ei.*Noi trebuie să mergem înainte.**Christos a înviat!*Dacă cuiva nu-i place calea dreaptă
a jertfelor și a abnegațiunii, dacă
sfînțenia conștiinței nu e împodo-
bită cu virtutea lucrării, care să te
facă eroul situațiilor, dacă vedem că
ura, minciuna, calomnia, sânt arme
în contra fraților buni, dacă aceste
calități negative, le vedem formând
spiritul unei clicuțe, care se nutrește
din tradițiuni furate din sanctuarul
națiunii: facem cu ei procesul natural.
Intâi îi compătimim, apoi îi dojenim,
pentru-că ne este rușine de ei, defrați. Dacă totuși se arată incorigibili:
trezem peste ei, și e sigur, că unii
se vor întoarce, unii vor tot cânta
câtra lună, alții, cei mai puțini, vor
peri de inanție spirituală.Așa a fost și este pururea soartea
acelora, cari s'au pus cruciș în calea
unei națiuni.Numai conștiința nobilă, că rîvnim
pentru dreptate, adevăr și libertate,
ne poate aduce în minte ideile și pe
buză cuvintele de frăție către popoare,
de egală îndreptățire între neamuri,
că patria să nu fie vitregă pentru
noi, că patriotismul să nu fie monopolul
rebelilor, că legile scut să fie cetățenilor,
deopotrivă, și libertatea să inspire toate
instituțiunile private și publice.Idealul sacru al Românismului își
are pe Pontificele seu în persoana
inviolabilă a celui ce poartă coroana
de oțel: ear' sentimentele noastre pa-
triotice și naționale sânt și stau sub
scutul puternic a celui ce a dat po-
popoarelor de sub sceptrul seu glorios
frumoasa deviză: „Viribus Unitis“.Nu mai merge cu calumniile ire-
dentismului, nu mai merge cu tenden-
țele de contopire, de amalgamizare
a raselor, de maghiarizare a popoa-
relor nemaghiare.

Oara deșteptării a sunat!

Nu putem, și nu vrem să fim alt-
ceva, decât ce sîntem: *Români*, în
marea familie a românismului, și cetățeni,
membrii credincioși ai monarhiei habs-
burgice. În conștiința noastră națională
posedem garanția virtuților cetățe-
nești, în adorarea libertății avem ză-
logul egalei îndreptățiri, în credința
noastră către gloriosul Tron, avem
scutul desvoltării noastre naționale.
Dușmanii nostri deci, sunt inimicii
virtuților cetățenești, factorii rene-
gatzismului: sînt inimicii libertății po-
popoarelor, faurii sclăviei; sînt ini-
micii gloriosului Tron, fauritorii rebe-
liunii.Istoria e clară, și ne dă icoana fi-
dela a ideilor și a vremilor.**Bocskay, Rakoczy, Kossuth, Klapka,**
au fost inimicii gloriosului Tron, inimicii
patriei comune, dușmanii libertății po-
popoarelor, modele detestabile de sub-
versiune și rebeliune. Inocențiu Micul,
Horia, Iancu, Șuluț, Șaguna, Bariț,
sunt idealuri sublime de iubire și de-
votament către înaltul Tron, de pa-
triotism și iubirea națiunii, de iubi-
rea ordinii de stat, prin pretențiunea
egalei îndreptățiri, de apostoli ai li-
bertății naționale, prin nobila lor luptă
pentru cultura națională română.

Și ce voiesc astăzi dușmanii noștri?

Răsturnarea altarelor noastre în bi-
serică, în viața publică civilă, și pu-
blică culturală.Prin aceasta îi vedem, îi recu-
noaștem și îi infierăm, că sînt duș-
manii tronului, ai patriei și ai liber-
tății popoarelor.Deșerte sunt însă svaturile lor,
deșerte planurile și sfôrțările lor.Piept de oțel are poporul român,
și cel ce se izbește în el, sfărmas-
va și va peri și amintirea lui ca su-
netul clopotului.Numai noi să fim una, iubit popor
român, numai noi să știm a rețua firul
luptelor noastre chiar dela punctul acela,unde ni l'au luat din mână dușmanii
neamului nostru, numai noi să fim
uniți sub stindardul programului no-
stru național, care este tăria Tronu-
lui, chezașia patriotismului nostru,
și steaua luminoasă, ce ne conduce la
libertatea și independența noastră na-
țională, la egala îndreptățire a tuturor
popoarelor!Plini de încredere în viitorul nostru
național, pe temeiul creștinătății și al
naționalismului, cu liniștea suverană
intonăm în auzul dușmanilor noștri, a
dușmanilor omenimei:*„Precum se stinge funul să se stingă,
Precum se topește ceara de fața focului,
Așa se piară păcătoșii dela fața lui D-zeu,
Eară dreptii să se veselească!“**Christos a înviat!*

Șișești, Săptămâna Patimilor, 1897.

Dr. Vasiliu Lucaciu.

Împăratul german la Viena. Mercuri,
în 9.21 Aprilie a sosit în Viena puternicul
împărat al Germaniei Wilhelm II., primit
fiind cu mare cinste și în chipul cel mai
prietenos.*„Wiener Abendpost“*, aduce un articol, în
care spune, că această vizită a împăratului
Wilhelm e mai mult decât un act de cur-
toasie. Ea sigilează din nou acel raport
intim de prietenie, care există deja între
representanții acestor două mari puteri din
centrul Europei. Dar' totodată această vi-
sită dovedește până la evidență și în chipul
cel mai neîndoios, că neclintită stă și azi
alianța de pace, care se manifestează din-
în-ce tot mai puternică pentru menținerea
ordinii și a păcii în statele europene.Doi puternici patroni ai păcii europene
se salută frățeste; una se simt în conștiința
misiunii lor istorice, și popoarele, cărora
provedința li-a dat de conducători pe acești
domnitori, privesc la ei cu încredere plină
de iubire, lor și asupra sorții lor veghează
două capete nobile.

Sășii verzi.

În 17/29 Aprilie Brașovul are să-și aleagă
un deputat nou, pentru-că cel de până acum,
Carol Schnell, a fost numit notar public
regesc.Candidați sînt trei inși: Carol Lurtz, al
Sășilor verzi, Iuliu Brennerberg al Sășilor
moderați, ear' Dr. F. Otrobim al Ungurilor
de acolo.Așa numiții Sășii verzi au ținut Marți, în
8.20 l. c. o adunare în Brașov, la care au
luat parte vre-o 250 alegători și un mare
număr de dame. Dintre acești alegători
vre-o 80 au fost din întaiul district al Bra-
șovului.Prietul Hubbes, care a presidat la adu-
narea, a invitat pe candidatul partidului, Dr.
C. Lurtz, să-și țină vorbirea și să-și des-
volte programul.În vorbirea sa, candidatul a accentuat
credința poporului săsesc către Împăratul,
iubirea lui de patrie și frățietate.În continuarea vorbirii sale, candidatul
Lurtz a zis, că *deputatul săsesc nu poate să
între în partidul liberal, fiind-că acesta nici
nu este adevărat partid maghiar, ci o majo-
ritate cu silă cărpită prin tot felul de ma-
nevre electorale.**Deputatul săsesc trebuie să aperse exclusiv
interes naționale sășești, și nu este iertat a
jertfi drepturile poporului săsesc pentru
mici favoruri ale guvernului.*Vorbirea a fost primită cu mare însu-
flețire și adunarea a proclamat pe orator
de candidat al partidului, pentru mandatul
vacant.

Resboiul greco-turc.

Știri desmințite. — Inving Grecii! — Turcii trag nădejdea. —
Nouii amănunte.

Răsboiul între Turci și Greci, care a izbucnit tocmai înainte cu o săptămână, se urmează cu noroc, când pentru Turci, când pentru Greci.

În Vinerea Florilor Grecii au reușit să treacă hotarul și să bată pe Turci. Duminică însă Turcii i-au pus pe fugă și după ce i-au bătut în mai multe locuri, au trecut strămtorile munților și după o telegramă de Mercuri, au ajuns sub cetatea Larissa, unde fusese grosul armatei grecești și de unde *fiul regelui Greciei a fugit*.

Eri însă au sosit alte știri, după cari *ar fi învins Grecii*. Abia mai știm cui să credem. Fapt este însă, că *bătălie decisivă nu s'a dat încă*.

Despre vitejia, cu care luptă și unii și alții, se vorbesc minuni. În strămtoarea Meluna Grecii au apărut cu viața lor, căzând sute de inși, fiecare pas... Turcii urcau aici dealul trăgând ei inșiși tunurile. După ce ocupau câte o casă de strajă dela Greci, se îmbrățișau, cântau și jucau ca copiii. Au luptat 36 ore fără mâncare și bețură și fără să doarmă. Între cei căzuți este și *Hafiz pașa*. Acest general, în vârstă de 80 ani, a însuflețit pe soldați mergând, călare, în fruntea lor, cu capul descoperit. Gloanțele șuerau pe la urechile lui. Adjutantul l'a rugat să se dea jos de pe cal și să stea mai îndărăt. El a răspuns însă: „De ce? Așa am luptat și în contra Muscalilor...”

El a rămas pe cal și după ce un glonț i-a zdrobit genunchiul, ear altul brațul stâng; a căzut numai după ce alt glonț l'a nimerit în gât.

Bată de altfel știrile mai nouă despre decursul luptei:

Constantinopol, 21 Aprilie n.

Comandantul oștirilor turcești, Edhem pașa întărindu-se cu noi trupe înaintează spre strămtoarea Meluna. (Eri se scrisese, că el a și luat Larissa! *Nota Red.*) Cu 12.000 soldați a bătut aici 20.000 greci. Și-a împărțit apoi trupele în trei divizii, mergând spre Larissa. *Se așteaptă în fie-care oră ca el să bombardeze deja orașul.*

Atena, 21 Aprilie n.

Trupele turcești, cari au atacat Larissa, au fost răspinse cu mari pierderi.

Larissa, 21 Aprilie n.

Turcii au atacat întăriturile dela Profet Elias, dar au fost respinși.

În strămtoarea Reveni au luptat 34.000 Turci contra 23.000 Greci.

Atena, 21 Aprilie n.

Vasele de răsboiu puse sub comanda prințului George, bombardează Platamona, cetatea care apără portul și orașul Salonic. Pentru apărarea portului Salonic, din Constantinopol s'au trimis pe tren torpiloare.

Londra, 23 Aprilie n.

„Times“ publică știrea din Meluna, că toate înălțimile din preajma Larissei au fost ocupate de Turci. Pedestrașii au început apoi să înainteze, având la spate artilerie și cavalerie.

Același ziar publică din Atena știrea, că din Larissa Grecii au cerut *ajutoare grabnice, pentru-că nu se mai pot susține împotriva Turcilor*. Din Atena au și pornit 2500 soldați la Volo, pe mare, ear d'acolo vor merge spre Larissa. *Vor pleca de asemeni până și*

garda palatului regal, precum și 250 geandarmi orașenești.

„Morning Post“ publică din izvor vrednic de crezut știrea, că *Martii la amezii Turcii înadever au ocupat cetatea Tirnavos.*

Larissa, 23 Aprilie.

Toți locuitorii au părăsit orașul. Turcii au cucerit Damassa. La Paremo toată ziua a ținut ieri bombardarea.

Turcii au ocupat Ligario și Caratro. S'au chemat sub arme încă 25.000 rezerviști greci, ear Sultanul a dat ordin să plece spre hotarul Greciei încă 40.000 Turci, spre a întări pe Edhem-pașa.

Grecii înving!

Triest, 23 Aprilie n.

Știri sosite la bursă vestesc, că flota grecească bombardează deja Salonicul, ear forturile din apropiere le a ocupat.

D'asemenea se vestește, că Grecii au re-ocupat cetatea Tirnavos.

Bătăia pe mare.

Atena, 23 Aprilie.

Bombardarea Prevezel ține de trei zile. Până ieri vasele de răsboiu grecești „Basilev“, „Mianlis“ și „Speza“ au nimicit partea mai spre mare a cetății, indeosebi portul „Pantocratoros“ și o parte a cazarmii și a portului „Hamidie“.

Din Arta, (în Epir) se mai telegrafiază că colonelul Manos înaintează cu trupele și la Imaret a arborat steagul elin. Turcii s'au retras dând foc comunelor Filipiades și Strevina.

Tradare.

Constantinopol, 23 April.

Izzet-bey, cel mai iubit om al Sultanului, a fost gonit dela Curte S'a dovedit anume că a cerut și a primit dela Greci un milion de franci pentru a-i ajuta să ajungă în posesiunea Cretei. A mai reținut la dînsul trei telegrame, în care Edem pașa urgenta declarațiunea de răsboiu.

Grecii nu se lasă.

Atena, 23 April.

Principele Constantin telegrafiază tatălui seu, că trupele luptă cu o mare vitejie.

El spune, că toate drumurile pe unde au să treacă Turcii, sînt asigurate prin concentrarea trupelor grecești.

— *Mai mult nu pot să-ți spun, termină principele telegrama, grabesc la luptă.*

Mobilizare.

Viena, 23 Aprilie.

Se vorbește că în ministerul de răsboiu se plănuiește mobilizarea apropiată a corpurilor 13 și 15 de armată. Se lucrează cu grabă în acest înțeles.

Impăratul Germaniei la Viena.

Cu privilegiul petrecerii Impăratului Germaniei în Viena, s'au dat mai multe sărbări, între cari fără îndoială că cea mai strălucită a fost trecerea în revistă a trupelor pe câmpia Schmelz. În fruntea trupelor, toate câte sînt în Viena, mergea însuși M. Sa Monarhul nostru, ear din parte-i, Impăratul Germaniei a comandat el însuși regimentul 7 de husari, al căror colonel onorific este.

Sărbarea aceasta militară a început Joi la orele 10.

Au luat parte toți prinții, precum și princesele, diplomații și ministrii, și mii de vienezi.

Ear ca miliție, au fost sub arme 46 batalioane, 23 escadroane cavalerie și 96 tunuri.

M. Sa a fost primit cu entuziaste strigăte de: „Hoch“. Purta uniformă de mareșal. El a trecut călare, mergând repede, pe dinaintea trupelor înșiruite sub comanda a trei generali. După ce a luat comanda, a călărit pe dinaintea Impăratului Germaniei și salutându-l de trei-ori cu sabia, i-a făcut raportul. Musica suna într'asta, tobele umpleau și ele cu șgomot vîzduhul și toate steagurile se închinau.

După aceea Impăratul Germaniei a luat comanda regimentului 7 de usari și a defilat cu ei pe dinaintea Impăratului nostru, — ș'apoi amândoi au primit defilarea tuturor trupelor, care a ținut o oră.

D' aici s'au dus la Schönbrunn și apoi Impăratul singur s'a dus la casarma din Josefstadt, unde în onoarea lui s'au aranjat mai multe jocuri militare.

Eri seară înaltul oaspe a plecat la Drezda.

Instalarea

primarului Dr. Lueger.

Martii, în 8/20 Aprilie a. e., a fost introdus în mod sărbătorec a d-lui Dr. Carol Lueger în înaltul post de primar al Vienei.

O zi de rară bucurie pentru vienezi. Depunerea jurămîntului s'a îndeplinit cu mare pompă în sala cea mare a casei orașului, unde adunat era întregul sfat orașeneesc, antistiile comunale, delegații feluritelor societăți, ear galeriile erau îndesuite de lume, bărbați și dame, între care aproape întregă preoțimea din Viena. Afară erau peste 30.000 oameni.

După 9 oare dimineața, guvernorul Austriei-de-jos, contele Kiekmannsegg, s'a adresat către Lueger cu o vorbire mai lungă, în care a felicitat cu căldură pe noul primar, pe care M. S. s'a îndurat a-l întări în această slujbă măreață.

Recunoscînd în chipul cel mai sincer puterile extraordinare și mintea luminată a lui Lueger pentru postul de primar, îi arată toată încrederea sa și îl roagă, ca toate puterile să le folosească spre binele capitalei.

După vorbirea guvernorului Kiekmannsegg, a urmat apoi depunerea jurămîntului.

Dr. Lueger a răspuns apoi guvernatorului printr'o lungă vorbire.

„Jurămîntul, pe care azi îl depun, pentru mine nu este o goală formulă de lege, — a zis, între altele, dl Lueger — ci este o rugăciune către Dumnezeu, căruia toți îi suntem supuși“.

Noul primar, între multe alte lucruri bune, promite și clădirea unor *noue biserici*.

Vorbind mai departe, a zis că religia și moralul trebuie să domnească și în politică; altmintrelea aceasta nu poate face nici o treabă bună.

La încheierea vorbirii, musica a cântat frumosul imn poporal, apoi noul primar Lueger s'a dus la Curte să-i mulțumească M. Sale Impăratului pentru întărire.

D'ale învățătorilor.

Adunarea generală a învățătorilor noștri.

Comitetul central al „Reuniunii învățătorilor români, gr.-ort. din districtul din dreapta Murășului“ a convocat pe zilele Joi și Vineri (29 și 30 Aprilie st. n.) *adunarea generală ordinară* a Reuniunii, care se va ține în sala seminarului diecesan.

— Programul adunării este următorul: 1. Joi dimineața la 9 ore „asistarea în corpore la chemarea Duchului-sfânt“ în biserică catedrală. 2. „Constatarea membrilor prezenți“ și dispozițiuni față de cei absenți. 3. „Incassarea taxelor restante și curente“. 4. Exmiterea unei deputațiuni. s' invite la adunare pe II. Sa părintele episcop Ioan Mețianu. 5. „Cuvînt de deschidere“ de președintele reuniunii T. Ceonța. 6. „Frațiunile vulgare“ prelegere practică de Georgiu Stan, învățator la școala de model. 7. „Raportul general al comitetului“ și predarea acestuia la o comisiune cenzurătoare. 8. „Învățămîntul poporal“, disertațiune de Nicolau Boșcaiu. 9. „Raportul casarului, al bibliotecarului și al controlorului“ și predarea acestora la o comisiune. 10. „Impăratul Iosif al II-lea și răscoala lui Horea“ prelegere, practică de model, de Damaschin Medrea. 11. „Raportul comisiunii cenzurătoare“ asupra raportului general al comitetului. 12. Necesitatea educațiunii religioase și factorii sei, disertațiune de Vasiliu Sueciu. 13. Raportul comisiunii asupra rapoartelor de casă, bibliotecă și de controlă. 14. „Însenmătatea istoriei în școala poporală“ însoțită de prelegere practică, de Vasiliu Iliș. 15. Inscierarea de membri noi, propuneri și interpelări. 16. „Învățătorul, familia și inspecțiunea școlară“, disertațiune de Mihai Vidu. 17. Alegerea unei comisiuni pentru autenticarea protocolului adunării generale. 18. Încheierea adunării generale prin președintele. — N.B. Vineri dimineața este pusă în prospect excursiunea la sfînta mănăstire H.-Bodrog.

ULTIME ȘTIRI

Londra, 23 Aprilie.

„Morning Post“, foaia primului ministru Salisbury, publică un articol foarte răsboinic. În el se spune, că Englitera a căutat să nu provoace conflict până ce nu s'au sfîrșit sărbările jubilar ale Reginei. Acum că răsboiul a izbucnit, nu mai trebuie să aibă grijă de aceasta și toată strădania îi va fi să-și apere interesele. Între altele zice, că dacă trebuie, va opti pe Grecia să mai continue cu răsboiul seu, dela care n'are a spera. La tot cazul, pentru a garanta pacea, Englitera trebuie să se pregătească de răsboiu.

Atentat contra regelui Italian.

Roma, 23 Aprilie.

Azi după amezii un sodal de faur, cu numele Pietro Acciorito, a făcut un atentat în contra regelui Umberto al Italiei, vînd să-l străpungă cu un pumnal, pe când regele tocmai mergea la cursa Derby. Regele a scăpat însă neatins. Atentatorul un om exaltat, a fost deținut și se zice, că nu are alți complici.

Invia și noi din sinul pământului, ca puiul, care este din ou. Fericitul Augustin aseamănă cu oul nădejdea și renașterea omului, zicând: „Nădejdea se aseamănă cu oul, căci, după-cum nădejdea n'a devenit încă faptă implinită, asemenea și oul este ceva, dar încă nu este ființă. Și anume înseamnă oul nădejdea creștinilor în învierea morților, de unde creștinii vechi aveau obiceiul de a pune în mormintele reșoșilor ouă, ca semn al învierii.

Obiceiul de a vâpsi ouele de Paști în deosebite colori, mai ales în cea roșie, este de asemenea foarte vechiu. Aceasta încă își are însemnătatea sa.

După-cum povestește Elius Lamprius, în ziua când s'a născut împăratul Romei, Alexandru Sever, o găină a ouat un ou roșu. Părinții lui au luat de semn bun aceasta, și a dedus de aci, că fiul lor va ajunge împărat, după-cum s'a și întâmplat. Și de atunci oul roșu a fost socotit ca închipuirea norocirei pămîntești. Pentru creștini oul roșu însă înseamnă o norocire cu mult mai mare decât a lui Alexandru Sever, pentru-că oul roșu însemna pentru el împărăția pămîntească, ear' pentru creștini însemnează împărăția ceriului, care ni-a câștigat-o Christos prin învierea sa.

După alții colorile ouelor însemnează frumsețea colorilor și viața cea nouă a firei întinerite în primăvara anului, când cade și sârbătoarea Paștilor. În ori-ce cas ouele roșii sunt un obicei frumos și un semn nimerit al veseliei, de care sunt pătrunse inimile credincioșilor pentru învierea Domnului.

Monarchia noastră și războiul.

După știrile din Viena, războiul greco-turc numai în acel caz ar atinge nemijlocit pe Austro-Ungaria, dacă prin el s'ar produce revoluție între creștinii slavi și între mohamedanii din Albania.

În acest caz monarchia noastră încă ar fi silită să mobilizeze. În ministeriul de externe însă oamenii sunt convinși, că în Albania numai atunci ar pute să izbucnească o revoluție, dacă Turcii n'ar eși învingători față cu Grecii chiar la prima luptă decisivă, ceea-ce abia ar pute să se întâmple, căci armata turcească e mai

puternică, și soldatul ture totdeauna a fost mai voinic și mai fanatic. Asta s'a dovedit și în războiul rusoturc din 1877.

Alaltăeri Majestatea Sa în două rânduri a primit în audiența separată pe ministrul de externe contele Goluchowsky.

Cercurile vieneze numai într-atât au fost surprinse la vestea despre declarațiunea războiului, într-atât se aștepta, ca Grecia și nu Turcia să facă primul pas.

Se crede și în Viena, că puterile vor afla modalitatea, ca să localizeze războiul, înainte de a lua dimensiuni mai mari.

În zilele din urmă Austro-Ungaria și Rusia au atras în modul cel mai serios atențiunea guvernelor din Sofia și Belgrad, ca să rămână în liniște și nici să nu se gândească la un război în contra Turciei.

Amândouă guvernele au promis, că vor împlini dorința numitelor puteri și se vor feri de a nutri facăra iscată, care ar pute să producă un război general cu urmări neprevăzute.

Dela Academia Română.

Luni, la 2 ore după-ameazi, la Academia Română din București, acest înalt așezământ cultural, s'a ținut ședință de sârbătoare, la care a luat parte și M. Sa Regele Carol.

La sosire, Majestatea Sa a fost întâmpinat de dl D. Sturdza, președintele consiliului de ministri; de dl S. Haret, ministrul cultelor și instrucțiunii publice; de dl N. Kretzulescu, președintele Academiei; de d-nii: P. S. Aurelian și I. Calinderu, vice-președinții ai Academiei, și de dl general Vlădescu, șeful Casei militare regale.

M. Sa Regele intrând în sala ședințelor, dl președinte al Academiei, N. Kretzulescu, rosti următoarele:

Sire, Înalte Protector al Academiei!

Majestatea Voastră ați făcut onoarea Academiei să veniți să o prezidați în ajunul fericitei aniversări a nașterii Majestății Voastre. Dați voie supra-octogenarului interpret al acestui corp, a veni să Vă ureze cu această ocaziune ani îndelungați și fericite. Dece Provedința, ca M. Voastră, Care prin înțelepciunea ce neconțin ați desfășurat în toate ocaziunile, ați știut să ri-

dicăți România la înălțimea la care se află astăzi, să Vă acorde și de aci înainte o deplină sănătate, ca să puteți deservii opera națională, la a cărei fundare Majestatea Voastră ați pus o mână vitejească și iubitoare. Academia, în ceea-ce o privește, nu are cuvinte spre a arăta Majestății Voastre marea sa recunoștință pentru înalta protecțiune și binefaceriile ce-i acordați mereu, spre a o vedea progresând.

La care M. Sa Regele a binevoit a răspunde:

„Inainte de închiderea sesiunii actuale am dorit să vin încă în mijlocul Academiei, ale căreia lucrări le-am urmărit totdeauna cu cel mai viu interes.

„Iubirea Mea pentru frumoasa noastră limbă crește din an în an. Cu atât mai mare este dar' nerăbdarea Mea, ca bogatul tesaur de cuvinte să fie alcătuit cât mai curând.

„Mulțumind călduros Academiei pentru urările așa de bine simțite ce-Mi face prin venerabilul ei president, salut astăzi cu deosebită plăcere pe membrii sei“.

Apoi Suveranul deschise ședința.

Dl Gr. G. Tocilescu a vorbit asupra „Basilicelor și mausoleului dela Adam-Klissi“, și domnul N. Ionescu: din istoria noastră contemporană „Grivița“.

Majestatea Sa a felicitat pe ambii conferențieri, întreținându-se mai mult timp cu d-lor și cu ceilalți membri prezenți ai acestei înalte instituțiuni.

La orele 4 și jum. M. S. Regele s'a întors la Palat.

Quinquenalele învățătorescilor.

Ministrul provoacă acum comunele noastre parohiale să dea învățătorilor urcările de salar de 5 ani, pe cari le-a rânduit așa, ca plata fie-cărui învățător să se urce tot la 5 ani cu 50 fl., aceste urcări se numesc quinquenale. Dacă comuna parohială nu dă învățătorului cei 50 fl., atunci li dă statul, dar' în schimb pentru aceasta se face apoi el stăpân peste școala confesională. Parohiile încep acum a se declara. Precum se știe, parohia din Arad a luat asupra sa să plătească învățătorilor sei quinquenalele.

În Peleca-română sunt 4 învățători și o învățătoare. Dintre aceștia trei învățători, și anume domni: Ioan Ardelean, George Ghebeleş și Ioșif Iosa, având în vedere că au bune salare și că parohia s'ar prea însărcina, s'au declarat că se îndestulesc cu salarele lor de până acuma și că abzie de quinquenalele cu care li îmbeie ministrul. Onoare lor, bravi învățători români! Învățătoarei Emilia Ciorogariu, în vederea că e mai slab salarisată decât învățătorii și zelul ei învățătoresc extra-ordinar, comuna parohială singură i-a oferit quinquenalul, din cassa parohială. Numai învățătorul Ion Efticiu, care altcum e mai puțin avisat la o urcare de salar, n'are inimă de Român, ci cere dela ministru quinquenalul. Așa răsplătește dumnealui parohia, care l'a ținut ca pe un baron vre-o 35 de ani în spinarea sa.

Dela sate.

(Din Semlac). În anul trecut era mult de lucru la comuna noastră bisericească fiind biserica edificată de pe vremea de demult și acum fiind de lipsă a se mărl biserica, și turnul a se edifica din nou. Dar' preoții noștri erau în cea mai mare ură unul cu altul, n'au făcut nimic, ei s'au luat la sfadă. Văzând poporul că cu preoții nu e de făcut nimic, s'a pus el pe lucru; comitetul bisericesc în frunte cu presidentul Ioan Verisan, au început lucrul și mulțumim lui Dumnezeu, că s'a și sfârșit în cea mai bună ordine.

Ce să mai pățim acum, căci cu anul 1896 s'au împlinit și 3 ani dela constituirea comitetului, și trebuie să se aleagă un nou comitet. Ce să vezi însă? Din preoți mai ales dl preot Dimitrie Ganea, s'a pus cu toate puterile ca să șteargă de pe listă pe fostul președinte Ioan Verisan, să nu mai fie nici membru în comitet. Eată ce mulțumită aduc preoții bravului președinte.

Trebuind a se ține alegerea comitetului preoții s'au și îngrijit să facă ce nu s'a mai făcut în comuna noastră, adică lista membrilor după placul preoților.

Auzind aceasta poporul, și-a făcut și el listă, și în ziua alegerii s'au prezentat amândouă listele la votare. Fîind dl preot Dimitrie Ganea ca președinte, a apucat a propune bărbați de încredere ca să fie după placul lui. Poporul și așa s'a înde-

„De aceea Dumnezeu binecuvântatu-te-a în veci“. Și

„Viteazule încinge-ți coapsa cu sabia ta, Mărire a ta și strălucirea ta“.

Toți acești sfinți Părinți, de cari pomemem până aci, nu scriu nimic amănunțit asupra frumseții sau urciunii lui Christos, până când sf. Ioan Domaschin din veacul al 8-lea face descrierea amănunțită a lui Isus Christos. În scrisoarea sa către împăratul Teofil, el zice: de aceea Constantin Cel Mare s'a îngrijit ca chipul lui Christos să fie făcut în aceea formă, în care l-au descris cei vechi scriitori, și anume: de statură înaltă, cu sprîncenele pline, ochii plăcuți, cu nas drept, cu păr creț de culoare frumoasă, cu barbă neagră, cu fața de culoarea grăului după asemnarea mamei, cu degetele lungi, cu glas dulce (sonor), la vorbire plăcut, foarte blând, liniștit, răbdător, suferitor și arătând însușirile virtuții unite cu acestea, în cari însușiri se arată mintea dumnezeiască a aceluia; ca nu cumva să se descopere oare-care umbră de schimbare a deosebirii în întruparea dumnezeiască a fiului (cuvîntului).

Să vedem acum și scrisoarea lui Lentul despre Isus Christos, care se zice, că ar fi fost guvernator roman înainte de Pilat în Ierusalim. El scrie către senatul roman:

„În vremea aceasta a apărut un bărbat și trăește încă, un bărbat dăruit cu o mare putere; numele aceluia este Isus Christos.

Oamarii zic că este un proroc puternic.

Pe morți îi învie, pe cei bolnavi îi tămăduiește de slăbiciuni și de tot felul de boale. Bărbatul este de statură înaltă potrivită, și privirea feței sale este serioasă, plin de putere, încât privitorii îl pot iubi și ear s'ă se teamă de dînsul. Perii capului seu sunt de culoarea vinului până jos la urechi, fără lucire și netezi, și din jos de urechi, și până la umeri răsuciți și strălucitori, și dela umeri atârînd în jos, fiind în creștet despărțiți. Fruntea lată și curată, fața lui fără vre-o pată, pe care o împodobeste puțină roșăță. Privirea lui este nobilă și plăcută. Nasul și gura nu se pot huli.

Barba sa este despărțită în două, de culoarea părului capului. Ochii sei sunt albaștri și foarte strălucitori. În dogenire și în muștrare este înspăimîntător; când învață pe alții sau mîngăie, la vorbă este blând și plăcut. Farmecul privirii împreună cu seriositatea sunt de mirat. Nimenea nu l'a văzut vre-odată rîzînd, dar' l'au văzut plîngînd. Statura trupului înaltă, mâinile drepte și lungi, brațele lui plăcute. În vorbire cumpenit și apăsător (grav) și la

vorbă scurt. Cel mai frumos la față între oameni.

Dacă asemnăm aceste descrieri cu cele mai vechi și mai însemnate monumente păstrate până astăzi, aflăm, că ele stau în strînsă congrăuire.

Ce se ține de culoarea feței, Sfântul Damaschin zice, că a fost de culoarea grăului, ear' Lentul susține, că era fără nici o față, împodobită ca puțină rumeneală, adică străvezie și slabă. Culoarea aceasta ni-o putem închipui cu culoarea feței unui bărbat blond ars de soare. Căci cum ne putem explica ca unul care predică și învață aproape trei ani sub cerul liber și la căldura soarelui, să nu fie pălit de soare?

Cât despre culoarea feței, cele scrise de Lentul sînt mai adevărate decât celea din descrierea sfântului Damaschin, de oare-ce ele stau în cea mai deservită cunoștință cu toate picturile creștine, în care se află portretul sau figura lui Isus Christos.

Nicefor Calist, care a trăit în Constantinopol în veacul al 14-lea și a scris istoria bisericească, întemeiat pe deosebite portrete mai vechi ale mîntuitorului, care erau răspândite în Constantinopol și în alte lo-

curi dimpregiur, ne dă următoarea descriere a fisionomiei:

„Icoana fisionomiei Domnului nostru Isus Christos, după-cum am auzit dela cei vechi, a fost cam așa, încât este mai greu a o spune cu cuvintele.

Isus a fost cu o față distinsă (deservită) și vioae. Statura trupului i-a fost cu totul de șapte palme. A avut părul blond și nu de tot des, într-o căva încrețit; sprîncenele negre, nu tocmai încovoiate. Din ochii albaștri se vede darul extraordinar. Acei ochi erau ageri și nasul cam lung. Părul barbei blond, nu prea lung. Perii capului îi purta mai lungi. Căci foarfece nu a umblat pe capul aceluia, nicăre-vre-o mână omenească, afară de a mamei sale numai în vîrsta cea fragedă a lui. Grumazul i-a fost puțin plecat în jos. Mădeparte fiind de culoarea grăului, nu a avut față rotundă sau ascuțită, ci cum era la mamei sale, înclinând puțin în jos și puțin roșietică. Arătând serioșitate și înțelepciune împreună cu bunătate și o blăndeță lipsită de mânie. Și în sfârșit între toate a fost foarte asemenea dumnezeii și preacuratei sale mame“.

Christos nu numai că fost frumos la față, ci el a cucerit mulțimea prin tinuta sa maiestatică și dumnezească. Evangh-

Societate contra beuturilor.

Urmările beției. — Țeranii din Țeara lui Lucaciu. — O societate contra beției.

Ocupându-ne mai săptămânile trecute de o vorbire pe care învățatul doctor Obreja a ținut-o la Ateneul din București, am arătat care sînt urmările beției rachiului, această otravă care omoară, adevărat, încet dar' care face multe jertfe printre Români. Omoară mai ales populația sîrmană, care neavînd altă bețură și amăgindu-se că bețura ține loc și mîncării, în cele mai multe părți a căzut jertfa rachiului spurcat al Jidovilor.

Vezînd aceasta, de mai mulți ani dl Dr. Vasile Lucaciu, ca paroh al Șişeștilor, a început să îndemne țeranii a se lăsa de bețura rachiului. Cuvintele înțelepte ale preotului iubit au pătruns pînă în suflet pe țeranii de prin acele părți așa că ei s'au adunat și s'au legat între dinșii punînd jurămînt pe sfînta evanghelie că nu vor mai bea rachiu dela Jidovi.

Pilda aceasta așa se vede, a prins și la alții, căci mai zilele trecute ni-s'a dat bucuria să auzim că și în jurul Dejului s'a început o mișcare în acest înțeles.

Acum, de sărbătorile Paștilor, în Iași, (România) se pune la cale o mișcare în scop de a înființa pentru întreaga Romînie o societate, care să îndemne țărănimea a se abține dela bețurile stricicioase.

În fruntea mișcării stă dl profesor universitar A. Xenopol și Al. Cuza, care ca deputat în Camera Romîniei s'a ocupat în deosebi de această afacere atît de însemnată pentru propășirea țărănimei Romîniei. Încă acum doi ani, dl Cuza arătase în Camera (Dietă) câte jertfe face bețura rachiului și cum populația Romîniei se prăpădește, dacă nu se vor lua măsuri din vreme.

S'au și făcut deja statutele acestei societăți numită *societate contra alcoolului*. Ca niște apostoli, membrii societății vor merge pe la sate și vor propovădui abținerea dela beție, ceea ce mai ales pe acolo, în Moldova, este nevoie, deoarece ce Jidovii mulți și așa au dus la sapă de lemn pe bieții țeranii români.

N'ar strica să ne gândim și noi la aceea, cum am puté să desvîțăm pe țeranii noștri dela bețură, care pe lîngă că îmbogățește pe Ovrei, dar' ruinează averea și sănătatea țeranilor noștri. În deosebi prin Maramureș, prin părțile Nasăudului, pe la Șomcuta și pe valea Murășului, ar trebui să ne punem pe lucru, pentru-că mai ales acolo populația sîrăcește din cauza bețurii spirtului (alcoolului) spurcat, pe care Ovrei îl vînd falsificat și cu preț mare.

Din București.

Florile la Curtea regească. — Ziua nașterii regelui. — Dela teatru. — Intruniri politice.

8/20 Aprilie.

Sambătă, 5/17 Aprilie, fiind ajunul Duminicii Florilor, elevii școlii primare și normale a societății pentru învățatura poporului român, avînd în capul lor pe dl director P. Gârboviceanu, au venit la Palat, la orele 10 dimineața, spre a aduce urări auguștilor noștri Suverani, potrivit vechiului obicei al țării.

MM. LL. Regele și Regina, coborîndu-se în sala de așteptare, au fost primiți de elevi cu imnul național și alte cântări intonate de dînșii în cor și din instrumente, sub direcțiunea d-lui profesor Bănuțescu.

În urmă se servi o gustare elevilor, căroră MM. LL. bine-voiră a le vorbi cu o bunătate și iubire părintească.

După ce Majestatele Lor arătară înaltele Lor mulțumiri d-lui director și d-lui profesor de muzică de progresele ce în fie-care an face această școală, cum și pentru felicitările ce li-se aduceau cu acest prilej, își luară ziua bună în mijlocul strigătelor de bucurie ale școlărilor.

Azi fiind aniversarea nașterii M. S. Regelui (care împlinește 58 ani), la Mitropolie s'a servit de către însuși Mitropolitul Primat

un Te Deum. La intrarea în biserică, a M. Sale a fost întâmpinat de Mitropolitul primat înconjurat de cei-lalți prelați (episcopi și mitropolit). Erau de asemeni prezenți toți ministrii, generalii și toți înalții oficiali și funcționarii din București.

După ce s'a sfîrșit slujba bisericească, M. Sa a inspectat trupele înșiruite în curtea Mitropoliei.

Vineri seara a avut loc, la Teatrul Liric, reprezentația dată în beneficiul dumnișoarei Aura Teodorini, cu concursul doamnei Elena Teodorini și a trupei sale de operă.

S'au cântat cele dintăiu trei acte din „Carmen” și actual al treilea din „Norma”.

Succesul a fost din cele mai strălucite; publicul a aplaudat cu căldură și a rechemat de mai multe ori pe tinera și frumoasa beneficiară, căreia i-a oferit bogate coșuri și buchete cu flori.

D-șoara Teodorini, care este hotărîtă a merge la Paris pentru a-și continua și completa studiile, dă deja cele mai frumoase speranțe pentru viitor. D-sa a fost cu deosebire bine în rolul Michaeliei din Carmen, în care a debutat pe scenele teatrului național din Iași și teatrului municipal din Odesa.

Nu mai vorbim de doamna Elena Teodorini, care a fermecat încă odată auditorul cu măiestria și dulceața neîntrecută cu cari înșiră mărgăritarele vocii sale de privighitoare.

Ovațiunile nesfîrșite ce i-s'au făcut, după fie-care act, ca și buchetele și coșurile cu flori ce i-s'au oferit, dovedesc entuziasmul și admirațiunea cu cari toți aleargă s'o asculte.

Astă-seară, la teatrul național, opera „Gioconda”, al căreia rol l'a creat d-na Teodorini și în care am avut deja privilegiu s'o admirăm.

Azi s'a ținut intrunirea politică a fieviștilor, poreclii aici „papurici” (dela numele matadorului fievist Papurică).

Intrunirea a avut caracterul celorlalte intruniri fieviste: Dl Fleva a fost foarte necruțător când a vorbit de dl Sturdza, numindu-l „hoț”. . . A mai făcut învinuiri apoi și M. Sale Regelui. . . Așa e obiceiul d-sale: să arunce vorbe aspre tuturor guvernelor, pentru-că dl Fleva a fost și contra marelui Ioan Brătianu, și contra regimului conservator presidat de dl L. Catargi, ear dacă acum este mai înverșunat contra d-lui Sturdza, e pentru-că anul trecut dl Fleva a fost scos din ministerul presidat de dl Sturdza.

După intrunire câți-va oameni de ai d-lui Fleva au vrut să facă procesiune pe străzi,

s'au încăierat cu poliția. Urmarea a fost arestarea câtor-va.

Conservatorii au ținut Duminică (6/18 Aprilie) un congres, la care au luat parte și delegați din provincie. Dl L. Catargi, mai marele partidului a făcut o declarațiune, spunînd, că începe lupta de răsturnare a guvernului liberal. Au mai vorbit dl Economu (Craiova), dl Panu (fostul șef al radicalilor, contopiți acum în partidul conservator), Comăneanu dela Pitești, Ionel Grădișteanu, Take Ionescu, fost ministru și Rășcanu dela Ploiești. Toți au îndemnat la luptă contra guvernului.

Din parte-le, foile liberale spun, că puțin le pasă de dușmănia conservatorilor.

Deciși a face totul pentru prosperarea țării și a respecta legile, regimul liberal, are toată nădejdea că țara întregă-i stă la spate și se simte cu atît mai tare, cu cît potrivnicii lor politici, conservatorii și junimiștii, trag unii într'o parte, alții într'alta. Astfel la Ploiești conservatorii candidează, pentru un loc de deputat, pe dl N. Filipescu, eer' junimiștii conduși de dl Carp, pe dl Ionescu.

Orașul acesta este de alt-fel o cetate puternică. . . liberală.

Ouele roșii.

Este un obicei vechiu, ca creștinii în ziua de Paști să ducă la biserică și să-și dăruească unii altora oue roșii, care sunt bucurie mare mai ales pentru copii.

De unde s'a născut acest obicei și ce însemnează, nu se știe de bună seamă. Unii cred, că după un post așa de lung, în care și ouele erau oprite, creștinii au căutat a se întări cu mîncări mai nutritoare, mai cu seamă cu oue, și de aci s'ar ivi obiceiul de a-și dărui oue. Alții socotesc obiceiul acesta ca o rămășiță din biserică veche, după care în ziua de Paști se binecuvîntau mîncările, mai cu seamă laptele, mierea și ouele.

În biserică creștină de răsărit, cît și în cea apuseană oul de Paști se socotește de semn și închipuire a învierii lui Christos, căci, după-cum din lăuntru oului se naște viața și ese dintr'ensul puiul, după-ce sparge coaja, astfel a eșit din mormînt Christos prin învierea sa.

Creștinii, ciocnind ouele la Paști și spărgîndu-le, cu cuvintele „Christos a înviat”, exprimă cugetarea, că trupul nostru, deși se va nimici ca oul, însă precum a înviat Christos, așa vom

Dumnezeu al învierii.

Pusu-i-au pe cap cunună, grea de spini, și cruce 'n spate,
L-au purtat, cu vergi bătîndu-l, la răspîntii, prin cetate;
Ruptu-i-au bucăți cămașa, palme datu-i-au cu droaia:
Pentru-ce Christos pucioasă n'a făcut atunci ploaia?..

— „Te pogoară de pe cruce, de ești fiu Dumnezeirii!..
„Mantuieste-te pre tine din prăpastia peririi” —
Zisu-i-au crășnind cu dinții, Jidovii, orbiți de patimi:
Pentru-ce Christos atunci n'a scaldat pămîntu 'n lacrimi?..

Și când maica Lui divină se bocia smulgîndu-și pîrul,
Și credeau învîțăceii, că perit-a adevărul;
Cînd pe cerui, o, minune! soarele deodat' apuse:
Pentru-ce Christos atunci noapt' eternă nu aduse??..

Prorocitu-l-au prorocii zeci de veacuri înainte,
Și-a venit — nu să-și răsbune, — ci să pună 'n piept și minte
Dulce farmecul credinții — să se dea apoi pierzării:
Om să moară, și să 'nvie Dumnezeu al învierii!..

Lipova, Aprilie, 1897.

Al. Muntean al lui Vasile.

Post-a Christos ca om — frumos sau urît?

Sfinții părinți, cari mai întăiu s'au ocupat cu întrebarea aceasta nu au cunoscut toate lucrările marilor mătreaștri împărășiați pe suprafața pămîntului sau cari locuiau între ei. Ei au căutat ca spusele lor să stea în congruență cu cuvintele sfîntei scripturi, neluînd în socotînță nici-un fel de portret, fie în metal, sau marmură, fie în mosaic sau în pictură. De aceea încă în veacul al doilea s'au aflat unii părinți bisericești, cari au susținut, că Christos a fost ca om urît, întemeiați pe prorocia lui Isaia (Cap. 53), care sună:

„N'avea nici chip, nici frumseță,
„Și noi vîzîndu-l,
„Arătos nu era, ca să-l dorim,
„Fu desprețuit și cel mai din urmă între oameni,

„Omul durerilor și cunoscut cu păsurii.
„Tu ca și cel ce-și ascunde fața lui de noi.
„Desprețuitu-l'am și nu l'am socotit,
„Dară el a purtat păsurile noastre,
„Și cu durerile noastre s'a încărcat.”

Urmînd d'aproape după literile și nu după înțelesul acestei prorocii Iustin Martirul,

Clemente din Alexandria, Tertulian și alții, chiar în cele dintăiu veacuri ale creștinătății au contribuit la nașterea unei ure puternice în contra introducerii și cinstirii sfîntelor icoane în biserică.

Lucru ciudat, acești sfinți părinți au nesocotit și desprețuit ori-ce înfășurare omească a lui Christos prin icoane sau portrete. Căci cunoscut lucru este, că meșteșugul d'a face icoane pe atunci era bine cunoscut și prețuit. Prin urmare nu putem trage la îndoială, că portretul lui Christos, care era în palatul lui Pilat și al împăraților Tiberiu și Alexandru Sever, a înfășoșat chipul adevărat al lui Christos.

Icoanele de pe acele vremuri, care s'au păstrat pînă în zilele noastre, toate arată, că Iisus Christos ca om a fost frumos la față.

Părerea despre urciunea trupeză a lui Christos nu se întemeiază pe nimic și nu a putut avé părtinitori pentru toate vremile. De aceea s'au aflat alți sfinți părinți, cari au mărturisit frumseța trupeză a întemeietorului religiunii creștine. Sfîntul Ioan Gură de Aur a fost cel dintăiu între părinții bisericești, care a susținut că Christos a fost frumos, întemeiat pe unele stichuri din Psalmul 45, care glăsuiește:

„Tu ești mai frumos decît fiii oamenilor.
„Darul este vîrsat pe buzele tale:

NOUȚĂȚI

Arad, 23 Aprilie st. n. 1897.

Distinguție. Cu privilegiul vizitei sale în Viena, împăratul Wilhelm al Germaniei a ministrului-president austriac, contele Baden, marea cruce a ordinului Vulturului roșu.

Comisiunea austriacă pentru cuotă va avea în 28 I. c. n. o ședință în chestia cuotă „Narodni Listy”, bine informat în chestia aceasta, că în tot timpul desbaterii asupra adresei austriace, amândouă comisiunile pentru cuotă vor pertracta împreună la Budapesta, și că ambele guverne vor încerca ca pertractările acestor comisii să se realizeze cât se poate de repede, pentru proiectele privitoare la pactul dualist și mai îngrabă să ajungă la pertractare în ambele parlamente. Atât în Viena, cât în Budapesta — zice numita foaie — oamenii doresc mult, ca pactul să fie realizat încă în decursul verii.

Creștinii în armată. Cu durere a trebuit să ne ridicăm glasul contra ministrului de războiu, care a stricat sărbătorile copiilor dreptcredincioși prin aceea, că rezerviștii i-a chemat la armă să-și néscină chiar în sf. sărbători ale Învierii. Cum avem să mai adăugem o altă necăjire a poporului credincios. Anume din ziua ni-se scrie, că asentările se fac în Bucuraria, Joia și Viperia mare. Deodată această știre ni-se scrie, că în comitatul Cenad, anume în Cenadul-ung., asentările se face chiar în Sâmbăta mare. Adecă familiile noastre așa vor petrece sărbătorile de Paști ca: tații familiilor tinere, cum sînt rezerviștii, și-or lăsa neștile și copilașii singuri să petreacă sărbătorile în vreme-ce ei vor geme sub asprimea poruncilor cătănești, — ear' familiile mai bătrâne, sdruncinate de durerea fiilor lor lași acum la grea cătănie, vor petrece în lacrimi de durere Paștile. — Domnule ministrule de războiu! Acestea sînt oușle roșii ce le dai bravilor oșteni români, cari mai mult ca ori-care popor au sîngerat pentru țara și patrie? Sărmapii noștri feciori, pe ce mâni păgăube au mai ajuns!

Creștinii buni. Astăzi, când din toate părțile se năpustesc asupra bisericii, simțim deosebită mîngăiere a vesti de Paști, că mai sînt buni creștini, cari gîndesc la Dumnezeu și la suferințele lor, și cu frumose daruri împodobesc casa lui Dumnezeu. Așa în comuna Cenadul-ungurese, s-au făcut următoarele „daruri” bisericești: pe sf. sărbători ale Învierii: veduva Rădu Moș nasc. Giula Ungurean a dăruit un pelicanu și o candelă în preț de 160 fl.; Lazar Ungurean o cruce în preț de 60 fl.; Nicolae Crișan o cădelniță în preț de 20 fl.

Ne pare bine, că părintele Romul Nestor a pînă la aceste rezultate, pe cari le-a pînă în vreme atât de scurtă prin îndulcirea poporului de sfânta biserică. Și laudă cu neam înaintea obștei bunilor creștini, cari își sfîntesc sărbătorile prin prinosul lucrurilor bune aduse pe S. altar al Domnului nostru.

Avem nădejde că faptele bune își vor avea următorii.

Venitul căilor ferate ungare. Zilele scurte a aprut statistica oficială a trenurilor, din care se vede, că venitul căilor ferate din Ungaria în anul trecut a fost considerabil, ca nici odată până acum. — În decursul anului 1896, intratele peste tot au fost: 98.234.190 fl., cu 4.234.000 mai mult decât s'a preliminarat. Față cu anul 1895 se are un plus de 8.700.000 fl. — Cheltuielile au fost 60.236.381 fl., și subtrase din suma intratelor, rezultă un profit curat de: 38.067.800 fl., cu vre-o 5 milioane mai mult decît în anul 1895.

Licitatie la gară. Toate obiectele uitate sau lasate de public în timpul din urmă în trenuri sau la gări, precum: cofere, lăzi, trăsniți, pălării, haine, bastoane, cortuei etc. se vor vinde prin licitație Joi, în 17/29 Apr. a. c., la 9 ore înainte de amiază, la gara din Arad. Atragem atențiunea celor interesați.

Societatea de lectură a tinerimei dela Institutul pedagogico-teologic ort. rom. din Arad invită la *ședința festivă*, ce se va ține la „Duminea Tomei” în 20 Aprilie (2 Maiu) 1897 în sala cea mare a seminarului. Începutul la 6 ore seara. Arad, în 16 Aprilie 1897. În numele societății: Romul Roșescu, v. președinte; Romul Mladin, secretar. Ofertele benevole în favorul bibliotecii societății se primesc cu mulțumire și se vor publica pe calea publicității. Programul: 1. „Christos a înviat”, cor mixt; 2. „Cuvînt de deschidere”, rostit de v. președintele societății R. Roșescu cl. c. III; 3. „Concert”, priceasnă de G. Musicescu, cor mixt; 4. „Din trecut”, disertațiune de C. Proca cl. c. III; 5. a) „Foaie verde pămînt”, de G. Musicescu, cor mixt; b) „Foaie verde triplă”, cor mixt de Val. Magdu; 6. „Dan căpitan de plaiu”, de V. Alexandri, declamată de A. Crăciunescu, cl. c. I; 7. „Visul”, romanță de L. Gozlan, solo de C. Gherga, cl. c. III; 8. „De pe Murăș”, ardeleană, esec. de orchestra seminarială; 9. „Influința educațiunii religioase asupra vieții omului”, disertațiune de I. Halmăgian ped. c. IV; 10. „Steaua visurilor mele”, romanță de A. Cirillo solo de P. Givulescu, cl. c. III, acomp. pe chimbala de L. Rațiu și cu celo de T. Lugoșan cl. c. III; 11. „Crăi Nou” operetă, de C. Porumbescu — quartet instrumental; 12. „Clevetici” monolog de V. Alexandri, declamat de T. Telescu ped. c. IV; 13. Căntece populare: a) „Iorghina”, b) „Dorule, o dorule”, cor mixt de Val. Magdu; 14. „Marș”, esec. de orchestra seminarială.

Albinăritul. Cu privilegiul excursiunii la H. Bodrog a învîț. participanții la adunarea generală învîțătorească din Arad, care se va ține la 11/23 Aprilie, învîțătorul Ioan Vancea va da cetire unei disertațiuni despre albinărit și în legătură o prelegere practică în stupăria venerabilului dl Archip. Muntean.

Oficieri turci în Timișoara. Zilele acestea patru oficieri din Turcia și Bulgaria au cumpărat în Timișoara un mare număr de cai pentru numitele țări. Mai ales Turcia a cumpărat mai mulți, și anume tot cai puternici pentru transportarea tunurilor.

O comună nenorocită. Groaznică nenorocire s'a întimplat zilele acestea în comuna Dăneș (comitatul Clujului), care e situată la poalele muntelui Meseș. Duminea trecută o uriașă bucată de munte, de vr'o 120 de metri în suprafață, s'a pornit în jos astfel, că a luat cu sine jumătate din sat, mutând și biserica dela loc, la o depărtare de doi metri. — În urma catastrofei, se zice, că au fost îngropate: case, supraedificate, animale, oameni și mari cantități de lemne. Pe strade s'au produs despiciături de pămînt în lărgime de metri și lacuri cu un fel de apă foarte tulbure. Pericolul poate să devină mai mare, căci cele mai multe case stau gata să se restorene, tot astfel și biserica.

„Reuniunea femeilor române din Sibiu”, care de 16 ani muncește în interesul culturii naționale, se știe că s'a adresat către obștea românească, rugînd că cine poate să trimită obiecte pentru loteria ce se va aranja în favorul sporirii fondului din care să se ridice o preparandă pentru fete.

Îndemnăm și noi pe amicii culturii naționale să ajute realizarea acestui scop nobil. Lucrurile se pot trimite pe adresa prezidenței, dna Maria Cosma, Sibiu.

Petreceri. Comitetul reuniunii române de cant și muzică „Armonia” din Tievantul

Mare, invită la „Serata musicală-teatrală” urmată de dans, ce va aranja în Lunia Paștilor la 26/14 Aprilie 1897, în „Sala clasei superioare a școlii locale”. Începutul la 8 1/2 ore seara. Programul Sereții: I. Producțiunea; a) Concert, b) Teatru: „Paradisierul”, sau Florin și Florica, operetă într'un act de V. Alexandri. II. Dansul.

Teatru și petrecere cu joc în Arad. Meseriașii români din Arad aranjează la „Duminea Tomei”, 2 Maiu n. a. c., în sala cea mare dela „Crucea albă” reprezentarea teatrului declamatoric împreună cu petrecere cu joc, la carea invită respectuos în numele comitetului arangiator: Iosif Moldovan, v. președinte; Nic. Ștefu, dirigentu corului; Ioan Lucaciu, notar; Francisc Rogneanu, cassar. Începutul la 8 ore seara. Bilete de intrare se pot procura înainte la cassarul Francisc Rognean, și seara la cassă. Prețul: În șirul prim și al doilea un loc 1 fl. 50 cr., în șirul 3—10 1 fl., în celelalte șiruri 80 cr., loc de stat 50 cr. Venitul curat este destinat învățăceilor săraci aplicați la meserii. Programul: I. „Coriolan”, poezie de Iulian Grozescu, declamată de dl Petru Ponta. II. „Noaptea Sf. Giurgiului”, vodevil cu căntece de Teochar Alexi, muzică de Nic. Ștefu. III. În pauza de dans se vor reprezenta jocurile „Bătula” și „Călușerul”, sub conducere: vătavului Iustin Olariu.

Bătăie între socialiști. Ca să dovedească vitejie și să nu rămână înderțul Grecilor, socialiștii din Praga au dat și ei — alaltăieri — o bătăie, nu în contra vre-unui dușman însă, ci... între ei! S'au împărțit adecă în două părți: socialiști, cari recunosc că trebuie să existe patrie și naționalitate, și socialiști, cari nu recunosc nimic sfânt pe lumea asta. Bătuți bine de ceilalți, au recunoscut că totuși există ceva sfânt: bătăia ce au mâncat cu picioare de scaune, cu păhare și alte lucruri ce se găsiu în sala mare unde țineră adunare.

Necaz patriotic. Comunitatea ungurească din Galați se plînge amar în foile ungurești de „barbaria” (?) guvernului României, care a închis școala ungurească din Galați. Insuși presidentul comunității recunoaște însă, că școala s'a închis, de oare-ce n'are cele trebuincioase. Totuși foile ungurești strigă, par'că guvernul României ar fi dator să țină Ungurilor școala ungurească... Ei pe noi ne împedică să ridicăm, pe banii noștri! Și slavă Domnului, noi nu suntem „o mână de oameni”, ca Ungurii din Galați, ci milioane.

Un jurnalist curajos. Foile povestesc adevărate minuni despre primejdiile, prin cari a trecut un redactor al ziarului „Politiken” din Copenhaga. El a luat anume asupra sa greaua sarcină de a aduce colonelului Vassos din Creta o epistolă a regelui Greciei. A trebuit deci să treacă printr'o mulțime de paze și cu toate că a căzut de mai multe ori pe mâinile Turcilor, cari l-au căutat din creștet până în tălpi, totuși a dus scrisoarea, pe care o avea cusută în cămașă. Îndărăt a adus apoi răspunsul colonelului către regele, precum și o epistolă către nevasta colonelului. Aceasta a plîns de bucurie, când a văzut slova bărbatului ei.

„Realități și Visări”, novelete și schițe de Septimiu Sever Secula: O broșură elegantă și de un conținut interesant, apărută acum ca Nr. 1. din așa numita „Biblioteca Noastră”, sub direcțiunea d-lui Enea Hodoș, profesor în Caransebeș. Prețul broșurei e 14 cr. și se poate procura la directorul numitei biblioteci în Caransebeș și la toate librăriile.

A apărut numărul I al „Foaiei Literare”, redactată de d-na Lucretia Rudow n. Suci, Oradea-mare. Prețul abonamentului pe un an 4 fl.

Numărul de probă are în frunte frumoasa poezie „Căntec” de G. Coșbuc, o povestire de d-na Lucretia Rudow, o interesantă scrisoare a d-lui Enea Hodoș și mai multe lucruri mărunte dar interesante.

Numărul de Paști al interesantei reviste pentru familie „Foaia pentru toți” e demn de a figura pe ori-ce masă și îl recomandăm cu plăcere cetitorilor noștri. El conține materia cea mai variată instructivă și amuzantă, între care: Călătoria lui Nansen la Polul Nord, Credințe de Paști la noi, Bucovina și Macedonia, o poezie de Alexandri, Snoave de Dumitru Stăncescu și un nou roman de mare senzație de celebrul romancier Emile Richeborg, intitulat „Vrăjitorul alb”. Ilustrații: Fuga în Egipt (colorată). Familia sfântă de Rubens. Un Român între negri. O gravură umoristică. Prețul 15 bani. Abonamente ieftine, frumoase premii gratuite.

Postul de vice-primar în Viena, devenit vacant prin alegerea D-rului Lueger de primar, se va ocupa în 27 Aprilie st. n.

Bandă de hoști. Primum următoarele: Intre Buteni și Bărsa, ieri noapte, în 18 spre 19 I. c., o bandă de Țigani au ținut calea turtarului Király din Cermeiu, care venia dela târgul Cîlului. Țiganii l-au jăfuit și împușcat cu un carabel. Victima în stare de agonie se află la B. Șebiș. Țiganii curențați.

Regina Natalia între copii. Frumoasa regină Natalia, muma regelui Alexandru al Sârbiei, a arangiat zilele acestea la curtea regală din Belgrad un bal de copii, la care a intruit pe aproape toți copilașii familiilor fruntașe din capitala sârbescă. Adunați într'una din salele mari ale palatului, unde în mijlocul lor se afla regina Natalia cu tinerul rege Alexandru, copiii au dat mai întâi un concert, și apoi au început jocul. După „bal” a urmat gustarea, la care însași regina servia pe micuții sei oaspeți cu tot felul de prăjituri și dulceturi. La 7 ore seara micii jucători s'au depărtat către casă, veseli și mulțumiți de bunătatea reginei.

— Regina Natalia este mare amică a copiilor de școală, și adese-ori chiamă la sine și pe băieții sârbani dela școlile din Belgrad, dându-le tot felul de jucării și vestminte.

Un bărbat fără copii, în vîrstă de 28 ani, care știe ungurește și românește, și la cas de trebuință poate depune cauciune de 1000 fl., — se recomandă și pe această cale pentru un post în cancelarie, prăvălie sau alte asemenea ocupațiuni, fie în localitate sau provincie. Condițiuni modeste. Doritorii să se adreseze la administrațiunea acestei foi.

Se atrage atențiunea d-lor proprietari de vii români!!! Primesc sub conducerea mea toate lucrurile ce se recer la vie, și anume: Intorsul pămîntului, plănuirea, altoirea în uscat sau în verde, sădirea și cultivarea altoilor, etc. etc.

Toate lucrurile susnumite le esecut pe spesele proprii, plătindu-mi-se la finea lucrului o sumă anumită, conform locului ce este de plantat. Cu toată stima: George Halmăgian, în Magyarad, p. u. Pankota.

Posta redacțiunii.

Abon. 1075. În asemeni ceremonii religioase pretorul n'are nici un drept să se amestece. Fă contra lui arătare la consistor, să te apere acesta, apelând la minister, ori cel puțin la vicispân.

Vyk. Sibiu. Cresc! S'a trimis. — Se face. Ilie Stefan și ceilalți, în Păncota. Trimiteți-ne alta, ceva mai bine scrisă, ca să o poată cetî în tipografie și o publicăm cu plăcere, îndată.

Redactor responsabil: Ioan Russu Șirivan.

Aduc la cunoștința p. t. publicului, că în

ATELIERUL MEU

din *Piața Tiköli nr. 8*, se confecționează cele mai bune și solide ghete pentru domni și dame, precum: „Spiegel“ de vacs, lac rusesc, lac american negru și galben, jevroix francez, chagrin de vițel negru și galben. Primesc comande care se execută prompt.

Francisc Rognean,
pantofar în Arad.

[11] 15—

Reverenți odăjdii, prapori și recuise bisericești

Prețurile cele mai ieftine

GARANTEAZĂ BUNA ȘI PROMPTA EXECUTARE

GEORGIU BOGDAN

CROITOR

[24] 6—

ARAD, strada Seminarului (Sina Nr. 1).

Hajek Antal

Sticlărie, porcelan vase de peartă, oglinzi, cadre, ame de cade și lampe

MARE DEPOSIT

în Arad, curtea de sticlărie, strada Forray Nr. 7.

Recomand marele meu deposit în care se află tot felul de articole ce cad în această categorie precum: garnituri pentru prânz, ceai, cafea mocca și pentru spălat, cele mai ieftine și în cel mai bogat asortiment. Cele mai fine garnituri lucrate din sticla indigenă și franceză — pentru vin, apă, bere și liqueur, foarte ieftine și fine.

Lampe pentru masă și de acățat Ditzmar, pentru petroleu, de asemenea se află cele mai nune inventate, și de cele mai bune calități de lampe cu spirit; cele mai bune și durabile calități țărături alpaeca și Steyr, oglinzi, cadre și rame pentru cadre.

Arangiamente pentru hoteluri, birturi, cafenele provăzute cu inscripții sau monograme; tot felul de articole pentru arangierea de bucătărie în asortiment abundent și excepțional de ieftine se pot căpeta.

În atelierul meu pentru văpsirea de porcelan

care e unicul în Arad și jur se execută obiectele cu mult gust. — Comandele pentru întregirea de garnituri se efectuează punctual.

Mai departe îmi permit a atrage atențiunea onorabl. domni neguțatori de vinuri și bere asupra renumitelor butelii Siemens, pentru vin, bere și cognac de calitate neîntrecută și cari exclusiv numai dela mine se pot procura.

De asemenea recomand atențiunei onorabl. comercianți din loc și provincie vasele mele de peartă indigenă pe care în urma unei favorabile cumpărări sunt înlesnit a le vinde ieftin ca nimeni altal.

Toate lucrările de sticlărie ce se cer la edificiile le execut prompt și foarte ieftin.

Pe când rog onorab. public să binevoească a cerceta depositul meu semnez cu toată stima

Hajek Antal,

ARAD, curtea de sticlărie.

(46) 3—

Juliu Deresty

atelier central pentru modă de dame și domni în Arad.

16, Piața Libertății, 16.

ear' filiala acestuia în piața *Andrassy 18*, fața în fața cu Hotel Central.

Recomandă pentru sezonul de primăvară și de vară toate novitățile.

Mare colecțiune de pânuri pentru modă de dame colorite, dimpreună cu toate podoabele și cele aparținătoare.

Magazin bogat de umbrele din cele mai moderne, crețe și netede.

Chiffonuri de ale lui Schroll și pânze de ale lui Siegl și deposit mare de haine de pat și pânzături de masă. Sefruri de plisse, cretonuri de ale lui Cosmanos, bune de spălat, dela 18 până la 40 er. Tivituri și toate cele trebuincioase pentru croitorie.

Recomand cu toată căldura atelierul de confecțiuni de dame întemeiat în anul 1884 ce se bucură de cel mai bun renume și stă sub conducerea personală a soției mele. Un fațon de toaletă 6—9 fl. și toate confecționările referitoare la acest resort se primesc spre lucrare în prăvălie (dughean), precum și atelierul meu de confecțiuni, care se găsește în casa mea proprie din *strada Morarilor de jos Nr. 8*. Pentru cea mai bună croire luăm răspunderea.

Prețurile vor fi cele mai moderate.

Tot la mine se găsește și un mare magazin de Reverende negre din lână curată pentru preoți gr.-or., à 2 fl., 2 fl. 50 er., 3 fl. și 4 fl. de soiul cel mai greu, din care pentru o revereandă sunt de ajuns 4 m. dimpreună cu toate cele trebuincioase.

Confecționarea unei reverende de eualitatea cea mai grea nu costă mai mult de 20—25 fl. și 30 fl. Primum toată răspunderea pentru buna conf.

Brâne prețești roșii sau vinete fl. 5- 6 50 er. și negre fl. 3 Prapori pentru bisericii, răpizi, odăjdii, stichare se pot comanda în bogatul meu deposit.

Rugându-mă pentru binevoitorul sprigin, semnez cu toată stima

Iuliu Deresty.

(40) 4—

Banca generală de asigurare mutuală.

(33) 6— „TRANSILVANIA“

ÎN SIBIU.

asigurează pe lângă condițiunile cela mai favorabile:

1. în contra pericolului de foc și exploziune; clădiri de ori-ce fel, mărfuri, produse de câmp, mobile etc;

2. pe viața omului în toate combinațiunile, precum: asigurări de capitaluri în cazul morții și pentru terminuri fixate, de zestre și de rente.

Deslușiri să dau, și oferte de asigurări se primesc din comitatele: Arad, Bichș, Bihor, Cănad, Caraș-Severin, Timiș și Torontul prin

Agentura principală din Arad.

(Strada principală Nr. 2 vis-à-vis de casa orașului, edificiul institutului de credit „Victoria“, etagiul II.) precum și prin agenturile cercuale și speciale.

(27) 6—6

Nr. Telefonului 387.

Forray-uteza 2/b

FRĂȚII BRAUN

Magastie de Văpseli.

CEL MAI IEFTIN ISVOR DE TÊRGUELI.

Colori pulverisate, văpseli, lac, brunolein, peneluri și tot felul de articoli ce intră în această categorie.

Recomandăm atențiunei Stim. Doamne cel mai excelent lac și văpseli de padiment, cari din cauza aglomerațiunei de marfă în magazină și lipsa de spațiu le dăm până la 30 Aprilie cu preț scăzut, și anume: 1 entie de 1 Kilo Netto în loc de 1 fl., 5 80 er. respective în loc de 80 er. cu 65 er.

Comandelor prin poștă să dă deosebită atențiune.

Mai departe primum în lucrare văpsirea padimentelor, a păreților, plafoncelor și a coperișelor de tînchea. Sala cea mai mică până la cea mai mare chilie, cu prețurile cele mai moderate și pe lângă responsabilitate.